23.02.1981

(9.48)

LA NOVA ETAPA DEL SR.CALVO SOTELO.

Jordi Solé Tura

Quan el Sr. Calvo Sotelo va acabar de pronunciar el seu discurs d'investidura, un periodista em va demanar que li resumís la meva impressió amb una sola frase. La meva resposta va ser: "Es un discurs que haurà agradat molt al Sr. Reagan".

Crec, efectivament, que aquesta és la clau de la qüestió. Quan el Sr. Calvo Sotelo va començar el discurs dient que s'havia acabat la transició i que començava una nova etapa no descrivia una realitat sinó que anunciava tot un programa. I l'essència d'aquest programa era prou clara: "Aquest és el nivell màxim de democràcia en què ens hem de moure. Res, doncs, de noves reformes democràtiques. I dins d'aquest nivell, anem cap a una recomposició de les forces polítiques, acceptant plenament el clima de nova guerra freda a nivell internacional i arrenglerant el nostre país en l'estratègia definida pel govern del Sr. Reagan".

Es tracta, doncs, d'un programa de recomposició i redistribució de les forces polítiques, diferent del sistema de forces que va sortir de les eleccions de 1977 i que es va traduir en la política de consens constitucional. El Sr. Suárez ja havia anunciat diverses vegades l'acabament d'aquell període, però U.C.D. com a tal no n'havia tret totes les conseqüències i en certes coses encara es practicava una política de consens, com és ara el cas de la llei de divorci i la L.A.U.

El Sr. Calvo Sotelo es proposa ara convertir la U.C.D. en el centre de reagrupament de tota la dreta, abandonant les vel.leitats centristes i avançant cap a un partit conservador estil Sra. Thatcher. Aquest és, per a mi, el sentit profund del seu programa i de la seva estratègia en el debat d'investidura.

Per tal de dur endavant aquest programa, el Sr. Calvo Sotelo necessita ser ell i no el Sr. Fraga Iribarne l'eix reagrupador de la dreta. Això explica l'hostilitat que va demostrar envers aquest darrer i el nerviosisme del mateix Sr. Fraga quan va veure que Calvo Sotelo se li menjava el terreny de l'anticomunisme.

Calvo Sotelo necessita, també, dividir l'esquerra, situar els

comunistes en un ghetto, com a representants del bloc soviètic en un moment d'exacerbació de l'enfrontament entre els blocs. L'altra cara d'aquesta operació és que els socialistes, davant aquesta divisió de l'esquerra, no tinguin més possibilitat que tancar-se en l'oposició o acceptar totes les implicacions de l'aliniament en el bloc americà per tal de poder arribar a governar algún dia.

Per això el Sr. Calvo Sotelo va llançar un atac furibund contra els comunistes i va tractar amb gran correcció els socialistes.

La clau d'aquesta operació es troba en dos aspectes del programa presentat: les propostes econòmiques i la proposta d'integració a l'OTAN.

El programa econòmic es resumeix en la fòrmula de més beneficis per a l'empresa privada i reducció dels salaris. En si mateix no conté res d'original i és una simple transposició dels programes posats en pràctica per la dreta a altres països -- i molt especialment per la Sra. Thatcher, amb l'etiqueta neoliberal. Però és un programa net i clar des del punt de vista dels interessos de classe.

La proposta d'integració a l'OTAN té unes implicacions polítiques encara més clares. És un intent d'introduir a Espanya la línia divisòria dels blocs internacionals, de reagrupar la dreta del nostre país i de dividir l'esquerra per motivacions internacionals. El Sr. Calvo Sotelo sap que la dreta espanyola té moltes contradiccions -- per exemple en el tema de les autonomies o en el de la relació amb els aparells de l'Estat heretats del franquisme --, però que es pot unificar al voltant del tema de l'OTAN. Només cal veure les posicions en aquest sentit del P.N.V., de Convergència i Unió i d'Alianza Popular, tots favorables s l'OTAN malgrat que ara no hagin votat la investidura.

Per tal de forçar la divisió de l'esquerra, el Sr. Calvo Sotelo va presentar el tema de l'OTAN, com si l'autèntic adversari de l'entrada d'Espanya fos la Unió Soviètica. L'objectiu d'això és ben clar: fer de tal manera que les forces del nostre país que s'oposin a l'entrada a l'OTAN puguin aparèixer com els agents de la URSS. Aquesta maniobra ha estat, però,

3

tallada pel pronunciament clar i net dels comunistes i per la posició de refús igualment clara i neta dels socialistes. Per a mi aquest és l'aspecte més important i decisiu del debat d'investidura, perquè mentre es mantingui aquesta unitat de socialistes i comunistes en una qüestió tan important de l'estratègia atlàntica d'UCD la política que vol dur endavant el Sr. Calvo Sotelo toparà amb greus dificultats.

Ens trobem, doncs, davant la perspectiva d'una plena entrada del nostre país en la política de blocs i de nova guerra freda, d'un enduriment de la política econòmica de la dreta, d'una recomposició de les forces de dreta entorn d'UCD i de nous intents de divisió de l'esquerra.

De moment aquesta maniobra ha topat amb un obstacle importantíssim: que l'esquerra no s'ha dividit. Quan el Sr. Calvo Sotelo va llançar el seu duríssim atac contra els comunistes, és evident que l'objectiu no sols erem nosaltres sinó també els socialistes. Per això molts dirigents socialistes van respirar quan la resposta de Santiago Carrillo va col.locar Calvo Sotelo a la defensiva en aquesta qüestió decisiva.

Però, no ens fem il.lusions. L'ofensiva tot just acaba de començar. Només la unitat de l'esquerra, basada en la mobilització activa de les masses i en la iniciativa creadora de socialistes i comunistes a tots els nivells, la podrà derrotar.

Treball, 23. 2. 1981